

Čís. 10130.

Podal-li účastník proti opatření notáře jako soudního komisaře rozklad, pokud se týče rekurs a soud první stolice rozkladu nevyhověl, směřuje rekurs proti tomuto usnesení pozůstalostního soudu.

(Rozh. ze dne 11. září 1930, R I 536/30.)

Proti opatření notáře jako soudního komisaře ze dne 19. prosince 1929 podali dědicové rozklad, jemuž pozůstalostní soud usnesením ze dne 20. ledna 1930 nevyhověl. Rekursní soud odmítl rekurs dědiců, máje za to, že jest nepřípustným, byv podán přímo proti opatření notáře jako soudního komisaře, jež nelze napadati rekuresem.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu rozhodl.

Důvody:

Proti opatření notáře jako soudního komisaře ze dne 19. prosince 1929 podali stěžovatelé u okresního soudu v Ú., jako soudu pozůstalostního rozklad, pokud se týče rekurs. Usnesením ze dne 20. ledna 1930 pozůstalostní soud nevyhověl rozkladu, čímž schválil opatření soudního komisaře, a stížnost, jež byla spojena s rozkladem, nesměruje proto bezprostředně proti opatřením soudního komisaře, jak rekursní soud má omylem za to, nýbrž proti citovanému usnesení pozůstalostního soudu. Náleží tedy rekursnímu soudu, by o ní rozhodl, a bylo proto uznati, jak se stalo.

Čís. 10131.

Kdo převzal k zaplacení dluh z faktury, podrobil se také ujednání o fakturovém sudišti (§ 88, druhý odstavec, j. n.).

(Rozh. ze dne 11. září 1930, R I 561/30.)

Žalobu proti Anně U-ové o zaplacení faktur odůvodnil žalobce tím, že žalovaná převzala dluh Františka U-a z faktur, zaslaných mu žalobcem. Místní příslušnost dovolaného okresního soudu v T. odůvodnil žalobce tím, že Františku U-ovi zároveň se zbožím zaslal fakturu opatřenou doložkou: »Splatno a žalovatelnó v T.« Soud první stolice zamítl námitku místní nepřísušnosti, odvolací soud jí vyhověl a odmítl žalobu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Stěžovatel odůvodnil v žalobě příslušnost procesního soudu tím, že prodal Františku U-ovi zboží k dalšímu zcizení a že mu zároveň se zbo-